

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**6 martie 2019**

**mun. Chișinău**

Colegiul Penal în următoarea componență:  
președinte  
judecători

**Diaconu Iurie**  
**Catan Liliana**  
**Guzun Ion**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

**BAGRIN Dmitrii XXXXX**, *născut la XXXXX,*  
*originar și domiciliat în XXXXX.*

**Termenul de examinare a cauzei:**

**Prima instanță:** 26.02.2018 – 28.06.2018;

**Instanța de apel:** 20.08.2018 – 11.12.2018;

**Instanța de recurs:** 29.01.2019 – 06.03.2019.

**c o n s t a t ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul central) din 28 iunie 2018, adoptată în conformitate cu art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Bagrin D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Instanța a menționat că termenul executării pedepsei urmează a fi calculat începând cu 28 iunie 2018, cu includerea perioadei de deținere în stare de arest preventiv de la 27 noiembrie 2017 - până la 20 februarie 2018.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui Bagrin D. a cheltuielilor judiciare suportate de stat la etapa urmăririi penale, a fost respinsă.

**2.** Baza factologică reținută de prima instanță: *Bagrin D., la 21 noiembrie 2017, în jurul orei 15.00, aflându-se pe str. Dunării din mun. Cahul, intenționat, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a apropiat de Luca T., unde amenințând-o cu un cuțit și aplicând față de ultima violență periculoasă pentru viață, manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii peste față și cap, cauzându-i astfel leziuni corporale sub formă de echimoze pe obraz, cap, comoție cerebrală, care se califică ca vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, i-a sustras în mod deschis un telefon mobil de model „Samsung*

*Galaxy S3”, un portmoneu de dame, în care se aflau bani în numerar la suma de 50 lei, acte de identitate, un card bancar și permisul de conducere, inclusiv și scurtă de dame, cauzându-i acesteia un prejudiciu în proporții considerabile în sumă totală de 10000 de lei.*

Având în vedere starea de fapt expusă supra, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, tâlhăria, adică *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, comisă cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

**3.** Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost contestată cu apeluri de către procuror și avocatul Reșulschi G. în numele inculpatului.

**3.1.** Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bagrin D. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 7 ani 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 88 alin. (3) Cod penal, acestuia să-i fie inclus în termenul pedepsei, perioada deținerii în stare de arest preventiv începând cu 21 noiembrie 2017 până la 14 februarie 2018.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că prima instanță la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii comise, care potrivit art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor grave, cu un grad de pericol social sporit, prin acțiunile sale criminale Bagrin D. a atentat la sănătatea și bunurile unei persoane, săvârșind infracțiunea în stare de recidivă. Corespunzător pedeapsa urma să-i fie stabilită cu aplicarea prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal.

Instanța în dispozitivul sentinței, la stabilirea pedepsei inculpatului, a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, însă în partea descriptivă a sentinței, nu a motivat necesitatea aplicării acestei norme penale. Totodată, în termenul de executare a pedepsei, a fost inclusă perioada deținerii în stare de arest preventiv a inculpatului de la 27 noiembrie 2017 până la 20 februarie 2018, deși conform materialelor dosarului Bagrin D. s-a aflat în stare de arest preventiv de la 21 noiembrie 2017 până la 14 februarie 2018.

De asemenea, apelantul a notat că instanța a refuzat încasarea din contul lui Bagrin D. în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 690,16 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare, precum și cheltuieli suportate de organul de urmărire penală pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în vederea instrumentării cauzei.

**3.2.** Avocatul Reșulschi G., acționând în interesele inculpatului Bagrin D., a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acestuia să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu includerea perioadei aflării în stare de arest de la 21 noiembrie 2017 până la 15 februarie 2018.

În motivarea apelului s-a indicat că sancțiunea art. 188 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 8 la 10 ani. Respectiv aplicând prevederile art. 364<sup>1</sup> Cod de

procedură penală, noile limite ale pedepsei cu închisoare vor fi de la 5 ani 4 luni la 6 ani 7 luni. Prin urmare, pedeapsa stabilită lui Bagrin D. nu se încadrează în limitele prevăzute de lege, fiindu-i aplicată o pedeapsă prea aspră. Totodată, apelanta a menționat că prima instanță greșit a indicat perioada aflării inculpatului în stare de arest.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2018, apelul procurorului a fost respins, iar apelul avocatului Reșulschi G. în interesele inculpatului Bagrin D. a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Bagrin D. a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la pedeapsa, cu aplicarea art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală și art. 82 Cod penal, de 6 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat începând cu 11 decembrie 2018, cu includerea în acest termen a perioadei deținerii în stare de arest preventiv de la 21 noiembrie 2017, până la 14 februarie 2018 și de la 28 iunie 2018, până la 11 decembrie 2018.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevante în cuprinsul sentinței. Concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii este corectă, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentelor de infracțiune prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului Bagrin D., Colegiul judiciar a constatat că instanța de fond a ținut cont de principiile de individualizare a pedepsei penale reglementate în art. 7, 75 Cod penal, însă eronat a calculat termenul acesteia în baza art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală, aplicându-i inculpatului o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Infracțiunea de care este acuzat Bagrin D., face parte din categoria celor grave, la locul de trai inculpatul este caracterizat negativ, fiind o persoană agresivă, de mai multe ori au fost sesizate organele de drept pentru încălcarea legislației de către acestea, anterior a fost atras la răspundere penală. Circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului nu au fost stabilite. Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului au fost stabilite: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

Apreciind circumstanțele de fapt ale cauzei, personalitatea inculpatului Bagrin D., gravitatea infracțiunii, lipsa circumstanțelor care atenuează și prezența celor care agravează răspunderea acestuia, Colegiul judiciar a conchis că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că corectarea și resocializarea acestuia, precum și restabilirea echității sociale, este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare.

Cu toate acestea, instanța de fond aplicând prevederile art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală, greșit a ajuns la concluzia de a stabilit în privința inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani. Art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală prevede

că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege în cazul pedepsei cu amendă. Sancțiune art. 188 alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 8 la 10 ani.

Respectiv, aplicând prevederile art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite maxime și minime ale pedepsei cu închisoare pentru infracțiunea prevăzută la art. 188 alin. (2) Cod penal sunt de la 5 ani 4 luni până la 6 ani 7 luni.

Conform art. 82 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal.

Din actele dosarului rezultă că inculpatul la 17 noiembrie 2017 a fost eliberat din penitenciarul nr. 3 Leova în urma executării efective și integrale a termenului de pedeapsă stabilită prin decizia Curții de Apel Cahul din 22 septembrie 2011. Astfel, inculpatul fiind eliberat din locurile de detenție la 17 noiembrie 2017, a comis cu intenție o nouă infracțiune la 21 noiembrie 2017, respectiv, acțiunile acestuia constituie recidivă periculoasă.

Drept urmare, având în vedere cele expuse, precum și noile limite minime și maxime ale pedepsei cu închisoarea, rezultate în urma reducerii acesteia cu o treime conform art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală și art. 82 alin. (2) Cod penal, Colegiul judiciar a considerat că în privința lui Bagrin D., reieșind din personalitatea acestuia, circumstanțele de fapt ale săvârșirii infracțiunii, gravitatea faptei, urmează să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 6 ani 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, conform prevederilor art. 72 alin. (3) Cod penal.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentele părții apărării că prima instanță i-a stabilit inculpatului Bagrin D. pedeapsa cu închisoare, care depășește limita maximă a sancțiunii normei de incriminare, redusă conform art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a remarcat că în dispozitivul sentinței, prima instanță eronat a indicat că pedeapsa inculpatului este stabilită în conformitate cu art. 85 Cod penal, or la caz prevederile articolului dat nu sunt aplicabile.

Astfel, termenul executării pedepsei stabilite inculpatului se va calcula începând cu 11 decembrie 2018, cu includerea în acest termen a perioadei deținerii în stare de arest preventiv de la 21 noiembrie 2017, până la 14 februarie 2018 și de la 28 iunie 2018, până la 11 decembrie 2018.

Cu privire la solicitarea procurorului de a fi încasate de la Bagrin D. cheltuielile judiciare în sumă de 690,16 lei, instanța de apel a menționat următoarele.

Prima instanță corect a respins solicitarea acuzatorului de stat de a încasa din contul lui Bagrin D. în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 690,16 lei, ca fiind neîntemeiată. Potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de

gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale. Iar, art. 227 alin. (2) pct. 5), alin. (3) Cod de procedură penală, prevede că cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Drept urmare, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală, plățile necesare pentru efectuarea expertizelor vor fi achitate din contul mijloacelor bănești alocate de la bugetul de stat.

Concomitent, s-a reținut că, raportul de expertiză nr. 941 din 28 noiembrie 2017 și raportul de expertiză nr. 9201811D0027 din 11 ianuarie 2018, au fost ordonate de către organul de urmărire penală pentru stabilirea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale cauzate părții vătămate prin acțiunile ilicite a inculpatului, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În aceeași ordine de idei, urmează a fi remarcat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din sumele alocate de la bugetul statului.

Totodată, instanța a menționat că nu poate fi admisă cerința procurorului de a fi încasată din contul inculpatului suma de 320 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare, întrucât acesta nu a prezentat probe că suma respectivă a fost achitată de organul de urmărire penală pentru efectuarea expertizelor judiciare. Respectiv, argumentele procurorului că statul pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a suportat cheltuieli, care urmează a fi recuperate din contul inculpatului, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Alegațiile procurorului precum că reieșind din art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, sunt neîntemeiate, or, efectuarea expertizei judiciare ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, iar în lipsa unei astfel de expertize procurorul ar fi fost în imposibilitate să efectueze încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului Bagrin D. și să formuleze învinuirea acestuia, și ulterior, în instanța de judecată să demonstreze săvârșirea infracțiunii.

Instanța de apel a mai notat că, în temeiul art. 51 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, procurorul este în drept să pornească o acțiune civilă împotriva învinuitului, inculpatului sau a persoanei care poartă răspundere materială pentru fapta comisă în interesele statului, pe când la caz, procurorul nu a înaintat o acțiune civilă în acest sens.

**6.** Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul o contestă cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare pentru corectarea erorii de drept admise la etapa precedentă de judecare a cauzei.

În motivarea recursului, se menționează că decizia instanței de apel este pasibilă casării, deoarece nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Recurentul indică că cheltuielile judiciare în cuantum de 690,16 lei au fost suportate de stat pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și urmează a fi încasate de la inculpat. Soluția instanței de apel, prin care s-a dispus neîncasarea cheltuielilor de judecată, contravine

normelor procesual-penale în vigoare, în particular avându-se în vedere art. 227 alin. (1) – (2) și art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale, sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Orice prejudiciu cauzat fie persoanei fizice/juridice sau statului trebuie să fie reparat.

Procurorul susține că este necesar de schimbat atitudinea instanțelor vizavi de instituția încasării cheltuielilor judiciare, deoarece cu așa tendințe a instanței de apel, noi, inclusiv judecătorii și procurorii, vor rămâne fără salarii.

În subsidiar, partea acuzării remarcă că practica judiciară cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare a Curții de Apel Cahul este divergentă.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

*În drept*, soluția de inadmisibilitate a recursului se întemeiază, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că cererea este vădit neîntemeiată.

Analizând criticele expuse de procuror, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel preponderent din considerentul că, în opinia lui, instanța eronat nu a încasat cheltuielile judiciare de la Bagrin D. în cuantum de 690,16 lei suportate de stat pentru efectuarea expertizelor judiciare și realizarea urmăririi penale.

Verificând actele cauzei, raportat la alegațiile procurorului, instanța de recurs consemnează că cele avansate de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel, de altfel și de prima instanță în partea neîncasării cheltuielilor judiciare, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Prin urmare, Colegiul Penal găsește vădit nefondată revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea expertizelor judiciare, dat fiind că, în dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul.

În situația când efectuarea expertizei a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea acesteia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat, nu din contul inculpatului, după cum pretinde recurentul.

O atare prevedere legală expresă se conține în dispoziția art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, unde este stipulat că, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală. Excepția despre care ne relevă legiuitorul cuprinsă în art. 142 Cod de procedură penală, nu este incidentă cauzei date.

Din actele cauzei, se constată că, raportul de expertiză nr. 941 din 28 noiembrie 2017 și raportul de expertiză nr. 9201811D0027 din 11 ianuarie 2018, au fost ordonate de către organul de urmărire penală pentru stabilirea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale cauzate părții vătămate prin acțiunile ilicite a inculpatului, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care au fost puse în sarcina părții acuzării.

Prin urmare, corect instanțele de fond au statuat că, plata pentru efectuarea acestor acțiuni procesuale, nu urmează a fi încasată din contul inculpatului, întrucât atât normele procesual-penale relevante cauzei, cuprinse în art. 227 – 229, precum și cele din Legea specială nr. 68/2016 amintită supra, stabilesc că responsabilul pentru achitarea plăților încasate de la stat în folosul organelor îndrituite cu efectuarea expertizelor judiciare, sunt ordonatorii unor atare acțiuni procesuale.

La fel, instanța de recurs apreciază că justificat instanța de apel a respins cerința procurorului notând că, în temeiul art. 51 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, acesta este în drept să pornească o acțiune civilă împotriva învinuitului, inculpatului sau a persoanei care poartă răspundere materială pentru fapta comisă, acționând în interesele statului, pe când la caz, procurorul nu a înaintat o atare acțiune.

Mai mult ca atât, din calculul prezentat de procuror în baza căruia acesta a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare, se constată că suma 50,16 lei a fost cheltuită de organul de urmărire penală pentru hârtie și imprimarea acesteia. Or, prin deductibilitate aceste cheltuieli nu pot fi încasate de la inculpat, după cum se pretinde, întrucât atare cheltuieli nu se atribuie la cele prevăzute de lege, pasibile recuperării, din altă sursă, decât bugetul organelor de resort, care le suportă.

Din ansamblul considerentelor care preced, rezultă că cheltuielile judiciare suportate pentru instrumentarea acestei cauze urmează a fi acoperite din bugetul de stat, acestea neputând face obiectul unei rambursări din partea inculpatului, în cazul în care ultimul nu le-a ordonat.

Totodată, Colegiul explică procurorului că este greșită și nefondată alegația acestuia precum că, prin modificările efectuate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 (publicată în Monitorul Oficial nr.40-47/108 din 09.02.2018), legislatorul și-a exprimat intenția de a pune în sarcina inculpatului recuperarea cheltuielilor judiciare, or prin abrogarea alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală și lăsarea în vigoare a celorlalte dispoziții din art. 227 – 229 Cod de procedură penală, precum și a celor din art. 75 din Legea nr. 68/2016, se subliniază *in concreto* că, compensarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea

expertizelor se face din contul celor care ordonează această acțiune procesuală, interpretarea extensivă în defavoare a legii procesual-penale este interzisă.

Cu privire la cele consemnate de recurent despre existența unor soluții contradictorii în practica judiciară cu privire la modul de soluționare și recuperare a cheltuielilor judiciare de către Curtea de Apel Cahul, Colegiul Penal ține să specifice că dreptul la o jurisprudență constantă nu este o chestiune ce se regăsește printre temeiurile de declarare a recursului ordinar, mai mult ca atât, în cauza *Legrand c. Franței* din 26 mai 2011, nr. 23228/08, Curtea de la Strasbourg a statuat că apariția unui reviriment de jurisprudență și aplicarea de noi soluții într-o procedură pendinte nu încalcă art. 6 din Convenție - dreptul la un proces echitabil. În același sens, s-a consemnat că exigențele asigurării securității raporturilor juridice și protecția încrederii din partea justițiabililor nu consacră dreptul la o jurisprudență constantă și că evoluția jurisprudenței nu este prin ea însăși contrară unei bune administrări a justiției, *întrucât absența unei abordări dinamice și evolutive ar împiedica orice schimbare sau îmbunătățire*.

Având în vedere acestea, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de procuror și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 227-229, 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

**8.** În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

#### **d e c i d e :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe Bagrin Dmitrii XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 3 aprilie 2019.

**Președinte**

**Diaconu Iurie**

**Judecător**

**Catan Liliana**

**Judecător**

**Guzun Ion**